

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

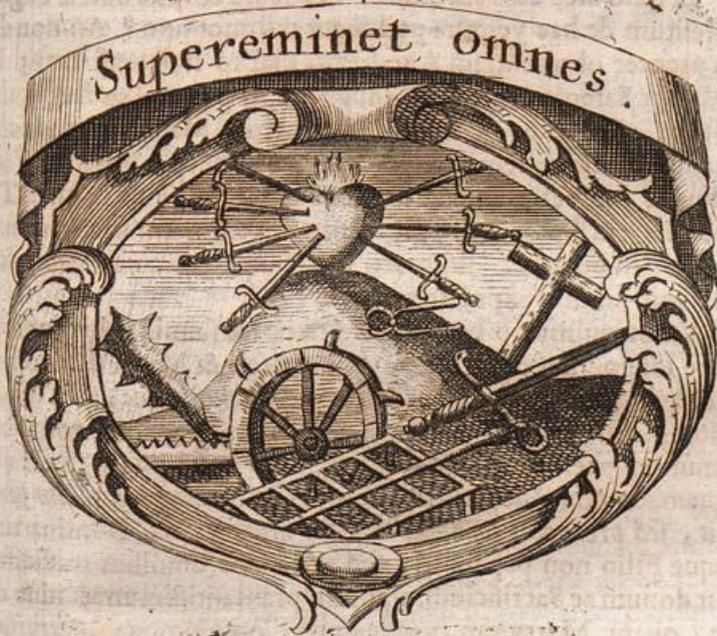
Consideratio XXXVII. B. Virgo & Mater Dolorosa rectè ab Ecclesia Regina
Martyrum appellatur. Emblema. SS. Cor Mariæ gladio Doloris transfixum,
& præ omnibus aliis perpeccionis SS. Martyrum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XLVII.

B. Virgo & Mater Dolorosa rectè ab Ecclesia Regi-
na SS. Martyrum appellatur.

Attendite, & videte, si est dolor, sicut dolor meus.
Thren. 1. 12.

Sim in celeberrima Atheniensium Academia inter præ-
stantissimos Philosophos hæc quæstio exorta, atque
ventilata fuit, an mulier possit laudari? Erant, qui mu-
lierem, utpote omnis mali originem cunctæ humanæ
laudis incapacem, indignamque æstimabant. Alij me-
diam tenuère viam, afferentes, foeminam nec laudandam, nec vitu-
perandam, sed tanquam malum necessarium in hoc orbe tolerandam.
Alij mitius & rectius in hanc abière sententiam; Si virtus etiam in hoste
laudari

Mater Dolorosa.

Bbb

laudari

laudari possit, quare non in muliere? Proinde rectè & justè mulierem fortem, industriam, probam atque sanctam omni laudum præconio esse dignissimam; hinc à prophanis istis Gentilibus tantoperè dilaudata fuit bellica fortitudo Amazonum, prudentia Sybillarum, castitas Lucretiæ, fidelitas Melaniæ, animositas Semiramidis, & plurium aliarum Heroinarum præclaræ virtutes.

Et quid dico de Gentilibus? Nunquid & ipsæ Sacræ Paginæ satis luculentum de hac veritate perhibent testimonium? An non laudatur Sara propter obedientiam Abrahamo marito suo præstitam; Rebecca & Mulier Sareprana propter insignem in peregrinos hospitalitatem; Debbora, Judith & Mater septem Fratrum Machabæorum ob insolitam animi fortitudinem; Anna Mater Samuelis, & Anna Vidua filia Phanuelis propter assiduam orationem; Abigail & Mulier Thecitis ob peculiarem sapientiam; Esther propter eximiam charitatem & compassionem in populum jam morti addictum, pro cuius liberatione animam suam summo exposuit periculo? &c.

Verumenimverò has omnes præclaras scæminas in omni virtutum genere longo intervallo superavit B. Virgo & Mater dolorosa: *Multe filie congregaverunt divitias: Tu supergressa es universas*, quia nobis Deum & Hominem genuisti, eundemque dilectissimum Filium tuum in gratissimum ac pacificum holocaustum DEO Patri in ara crucis obtulisti; & quemadmodum de Patre dicitur: *Qui etiam proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum*; ita ô Domina tu proprio quoque Filio non pepercisti, sed pro nobis omnibus tradidisti illum, velut donum ac Sacrificium omnium præstantissimum; hinc merito te plus, quàm Martyrem prædicamus, omniumque Martyrum Regi-
S. Ansel. in lib. de Ex- vell. Virg. nam longe sanctissimam; proinde rectè Divus Anselmus: *Quidquid, inquit, crudelitatis insitum est corporibus Martyrum, leve sunt, aut potius nihil in comparatione tuæ passionis*; quasi diceret: Si omnes omnium SS. Martyrum (quorum à Cornelio undecim milliones numerantur) cruciatus & dolores collectivè sumerentur, atque in unum coacerverentur cumulum, sine controversia dolorosæ Matris doloribus cederent, essentque leves, vel nulli cum illis comparati. Finge Lector Mariane! pro Symbolo diversa passionum instrumenta, quibus SS. Martyrum corpora excruciatata, & enecta sunt, quibus omnibus superimponere SS. Cor dolorosæ Matris septem doloris gladijs transfixum cum Lemmate:

Supereminet omnes.

2. Ita est ô dolorosissima Virgo! *superemines omnes; sancti enim Martyres passi sunt humana, sed MARIA (prout loquitur D. Amadeus) s. Amadeus vicit sexum, vicit hominem, & passa est ultra humanitatem; torquebatur hom. s. de enim magis, quam si torqueretur ex se, quia supra se incomparabiliter dili- Virg. gebat id, unde dolebat; & quia omnes Filij dolores habuit communes, dum eisdem flagellis, spinis ac plagis in spiritu lauciata, ferreisque clavis in mente cum JESU concrucifixa est, longè meliore jure, quam Apostolus dicere poterat: Christo confixa sum cruci. Vivo autem, jam Gal. 2. 19. non ego: Vivit verò in me Christus, &c.*

Secundò fuit inter dolorosam Virginem & Dominum Christum perfectissima Sympathia & unio, utpote quæ extitit (si ita fas est dicere) & ipsius Pater & Mater, ipsa enim jure merito dicere poterat: *Hoc Gen. 2. 23. ut ex ossibus meis, & caro de carne mea, & sanguis de sanguine meo; & sicut ad solis deliquium sine mora & luna obscuratur, ita Christo, Sole mystico patiente, tota ejus passio & ecliphs in mysticam Lunam MARIAM transibat: Quod in carne Christi (sunt verba Melliflui) agebant S. Bernh. ser. de Pass. clavi & lancea, hoc in Virginis mente naturalis affectus erga Filium. O verè Regina Martyrum, quia in omni passione Christo Regi Martyrum semper conjunctissima fuisti: Stabat, inquit S. Augustinus, ante S. Aug. in lib. de In- stit. Virg. 6. 7. crucem Mater, & fugientibus viris, stabat intrepida; stabat non degeneri Mater spectaculo, que non metueret peremptorem; pendeat in cruce Filius, Mater se persecutoribus offerebat, &c.*

Tertiò passiones & cruciatus SS. Martyrum breves fuere, eorumque terminabantur morte; sed B. Virginis dolores à puncto annuntiationis, quo Mater DEI & Hominis esse cœpit, usque ad obitum ejus in CORDE hærebant; nulla enim spongia ex illius memoria delere poterat illum sanguineum imbrem, quem dulcissimus Filius in monte Olivario, flagellatione, coronatione, crucis bajulatione & crucifixione usque ad supremam, quæ in intimis SS. CORDIS JESU medullis latebat, stillam profudit. Nullus Assuerus poterat consolari hanc afflictissimam Esther: *Convertitque DEUS spiritum Regis in mansuetudinem, & festinus ac metuens exilivit de solio, & sustentans eam ulnis suis, donec rediret ad se, his verbis blandiebatur: Quid habes Esther? ego sum frater tuus, noli metuere, &c.* Nullus, inquam, Assuerus poterat consolari hanc heu! nimium afflictam Esther, quia passionem & mortem suavissimi Nati sui semper præsentem in animo intuebatur, hinc jugiter doloris gladius maternum illud COR non tam afflixit, quàm ad ipsas usque CORDIS medullas penetravit: *Passio Filij mei, inquit ipsa ad S. Bir-*

S. Birg. 1. 1. S. Birgittam, sive comedebam, sive laborabam, quasi recens erat in memoria mea; & in alio loco ad eandem Divam: Ego, ait, nullam bonam sine tribulatione Cordis transfixi habui in terris.

Quartò plùs B. Virgo Christum Filium suum dilexit, quàm omnes cæteræ creaturæ, unde cum Sponsa meritò dicere poterat: *Dilectus meus mihi, & ego illi*; & quemadmodum anima *Jonathæ* conglutinata erat animæ *David*, & dilexit eum *Jonathas* quasi animam suam; ita anima *MARIÆ* conglutinata fuit animæ *JESU*, hinc dilexit eum plùs, quàm animam suam & super omnia creata simul; ex quo ardentissimo amore facilè intelliges, quòd plùs quoque cæteris creaturis in passione & morte Unigeniti sui doluerit, amor quippe est mensura doloris; &

S. Dionys. de Div. Nom. S. Hieron. in serm. de Assumpt. S. Ildephons. ser. 2. de Assumpt. B. V. amans (prout eleganter observat S. Dionysius) magis est, ubi amat, quàm ubi animat; hinc concludit D. Hieronymus, quia B. Virgo mente passa est, plùs quàm Martyr fuit; cui subscribit S. Ildephontus: *Tunc plùs, inquit, quàm Martyr fuit, quia in anima non minus amoris, quàm mæroris gladio intus vulnerata fuit.*

Quintò SS. Martyres cùm in corporibus exquisitis cruciarentur supplicijs, à DEO T. O. M. in anima mirè confortabantur, & charitas, quâ in DEUM & Amorem suum crucifixum flagrabant, illorum leniebat dolorem; hinc S. Agatha lætanter ibat ad carcerem; S. Tiburtio prunæ ardentes velut rosæ ac flores videbantur; Marcus & Marcellianus in medijs tormentis læti canebant: *Nunquam tam jucundè epulati sumus, &c.* Verùm in dolorosa Matre dilectionis multitudo non leniebat, sed augebat dolorem, noverat enim, quis pateretur, quæ, quanta & quàm indigna pateretur, & quidem pro tam ingratis capitibus, &c. & quod plùs est; cum ipso simul omnia illa ac decumana in animo patiebat tormenta, hinc fieri non potuit, quin anima ejus summo affligeretur dolore; proinde plùs quàm Martyr, imò Regina omnium SS. Martyrum fuit, quæ non tantùm aureolam martyrii, sed & plùs commeruit dignitatis, & excellentiæ; hinc Ecclesia natales SS. Martyrum, in quibus pro fide & Christo passi sunt, anniversariâ quidem recolit memoriâ & celebritate; Verùm Sacratissimæ Deiparæ ac Matris dolorosæ commemorationem non tantùm semel in anno, sed & singulis septimanis, diebus Sabbathinis alio Festo non impediente gratâ memoriâ celebrat, ad excitandum populum Christianum, quomodo hujus dolentissimæ Matris gemitus, dolores, mærores ac lacrymas, gratâ, frequentique memoriâ recolere, ac peculiari devotione celebrare debeat; *Et gemitus Matris tue ne obliviscaris.*

Ecclesi. 7. 29.

3. Occurrit hinc mihi Jeremias Propheta Domini jam ab utero Matris sanctificatus, qui, postquam in captivitatem redactus est Israël, sedens in fovea propè destructam Jerosolymam ad meridiem urbis non longè ab Aceldema magnificentissimi illius Templi, & antiquissimæ ac regniæ civitatis Solimææ extremam desolationem, vastitatem & excidium amarissimis lacrymis deplanxit; in quo loco & Threnos suos concinnavit, in quibus omnia lamenta conglobasse, & compassioni ac lacrymis habenas omnes laxasse videtur, unde amaro animo suspirans, & ejulans dixit: *Quomodo sedet sola civitas plena populo? facta est quasi vidua Domina gentium, Princeps provinciarum facta est sub tributo; plorans ploravit in nocte, & lacrymæ ejus in maxillis ejus; non est, qui consoletur eam ex omnibus charis ejus.* O anime mi! quid, obsecro, fecisset, aut quid dixisset Jeremias, si ipse quoque præsens spectasset Divini illius Templi, à Spiritu quondam Sancto in utero virginis constructi, luctuosam destructionem, quod in cruenta Filij DEI & MARIÆ passione ac indignissima crucis morte factum est: *Solvite templum hoc?* Et si insuper vidisset desolationem civitatis illius regniæ, de qua Vates Regius: *Gloriosa dicta sunt de te civitas DEI,* hoc est, si corporis & mentis oculis contemplatus fuisset pretiosissimæ Matris JESU summam animi amaritudinem & lacrymas, quibus unigenitum suum, ah unicum thesaurum! tota in doloris osculis colliquescens deploravit, quid, obsecro, dixisset? Nunquid pari ratione de hac afflictissima Matræ dicere potuisset: *Quomodo sedet sola civitas plena populo? facta est quasi vidua Domina gentium, Princeps provinciarum facta est sub tributo; plorans ploravit in nocte, & lacrymæ ejus in maxillis ejus; non est, qui consoletur eam ex omnibus charis ejus?*

O bone JESU! si Apostoli & Martyres tui ibant gaudentes à conspectu consilij, quoniam digni habiti sunt pro nomine tuo contumeliam pati; si Petrus altero die decapitandus securè inter catenas somnum capessit; si Paulus in vinculis, flagellis & lapidationibus exultat; si Andreas gaudens paratam crucem salutem: *Salve crux pretiosa!* si Laurentius in ferrea craticula tyrannum irridet: *Assatum est; versa & manduca;* si Vincentius in eculeis & tormentis crudelissimis insolitâ lætitiâ perfunditur; si Bonifacius ferreis excarnificatus unguibus exclamat: *Gratias tibi ago Domine, &c.* Et quomodo ô mi JESU! ô amor crucifixe! dilectissimam Matrem tuam solam in summa desolatione & animi amaritudine poteris derelinquere? Latronem consolatus es penitentem,

rem, & cur non afflictissimam Matrem in dolorum pelago natantem? O Angeli ubi tunc eratis?

Sed noli mirari anima Christiana, quare benignissimus DEUS, qui omnia prudentissimè in finem suum ordinat, nullam consolationem SS. Deiparæ in passione Filij sui submiserit; voluit enim mitissimus Pater, ut Filio patienti compatiens Mater in omnibus ad majus & planè immensum obtinendum meritum esset simillima, unum Cor, caro & anima; quia ergo ipse in cruce desertus exclamavit: *Deus, Deus meus, ut quid dereliquisti me?* Ita & Matrem oportuit in summa desolatione hunc pretiosissimi Filij sui agonem spectare; verè plùs quam Martyr tunc fuisti ò Regina Martyrum, quia plùs omnibus passa es, tota ærumnis absorpta. Audi, & mente attentiore considera Mellifluum:

S. Bern. hom. in Evang. Stabat. *O ineffabilis reciprocatio sancti amoris! Filius patitur, & intus valde compatitur Matri; Mater verò compassa est patienti Filio. Tantus nempe impetus passionis Domini JESU fuit, ut quasi torrens ipsum impleret, & inebriaret, quia teste Psalmista: De torrente (scilicet passionis ejus) in via bibit Christus, ut sic Christo impleto, in Matrem flueret patientem, quâ similiter repletâ, ad Filium redundaret inundatio amaritudinis & mœroris. O anima peccatrix! audis, quæ ac quanta amore tui fecerit DEUS & Homo Christus, ac SS. Mater ejus MARIA? Ah quando steterunt tua peccata Christo JESU crucifixo, & afflictissimæ Matri ejus! Pro peccatis enim sua gentis vidit JESUM in tormentis? Accede proinde ad hanc dolorosam Matrem sæpiùs, eamque impensùs roga, ut tibi impetrare dignetur à dilectissimo Filio suo veram delictorum cognitionem, contritionem, seriam emendationem, eumque, quem in omni vita, ac præsertim in passione Filij sensit, communicet dolorem. O felix, si compateris, si enim socius passionum eris, eris & consolationis. Cæterùm*

2. Cor. 1.

4. Non possum capere, quare DEUS olim in Exodo ad Moysen dixerit, ut Pharaoni Ægyptiorum Regi in peccatis obdurato insinueret: *Hec dicit Dominus DEUS Hebræorum: Dimitte populum meum, ut sacrificet mihi, quia in hac vice mittam omnes plagas meas super cor tuum.* Et quomodo, dices, ac quando justissimus scelerum Vindex omnes plagas super cor Pharaonis & Ægyptiorum immisit? An quando eos obduritiem cordis submersit in mari rubro? *¶. doctissimus Quarasmus, hoc peculiariter factum esse in cæde primogenitorum, ipsi enim*

Exod. 9. 13.

Quaresm. To. 3. c. 2. sect. 3.

enim erant parentum cor, si enim cruciantur filij, affligitur & cor parentum.

O pietissima Virgo & Mater amoris ac doloris! nunquid etiam de te illud dici poterit: *Ego mittam omnes plagas meas super Cor tuum*, ac tunc præferim, quando Primogenitum & Unigenitum tuum aded Dilectum in illo luctuoso trium horarum decursu coram te in infami ligno, tanquam omnium latronum pessimum, vivum in summa Cordis amaritudine pendentem cum silentio & sanguineis lacrymis contemplata es? O Domina mundi! si tecum Sol, mundi oculus expalluit, terra ex imis fundamentis concussa est, & durissimæ petreæ scissæ sunt, & quis tuam enarrabit afflictionem? O quàm lugubre, ô quàm lamentabile spectaculum! patientis Filij Corpus supra quinque millia vulnerum (alij legionem adstruunt) in tam cruenta passione perpessum est, & SS. Cor Matris nec paucioribus contulneratum fuit; ah quis gladius aded sævijs in corporibus Martyrum, quemadmodum gladius Simeonis in CORDE MARIÆ? *Vidit ea*, subintrat hinc quidam devotissimus MARIÆ servus, *R. P. Cass. Tausch. S. J. fol. 19.* *Filium vinculis arctissimè durissimèque constrictum, & solvere non potuit; vidit Corpus vulneratum, & vulnus obligare non valuit; vidit sanguinem in oculos defluere, faciem sputis conspurcari, & abstergere nequijt; vidit sub crucis pondere fatiscentem, lapsantem, cadentem, terra afflictum, & non permittebatur juvare, sustinere, erigere; invadi ab omnibus, & truculentè, barbarè plus quàm ferino ritu tractari, oculis ipsa suis aspexit, & non erat ei integrum prohibere, aut impedire; audivit clamantem: Sitio! & guttam aquæ porrigere non habuit; vidit caput inclinatum, & non potuit sustentare; tristem, desolatum, & in extrema anima amaritudine constitutum animadvertit, & non erat, quo eum solaretur; viribus omnibus destitutum cognovit, & quo, aut quomodo eum reficeret, nihil suppetebat; expirantem est contemplata, & non dabatur ultimo obsequio, & materna pietate vel oculos ei claudere, &c.* Et nunquid hic verificatum fuit: *Quia in hac vice mittam omnes plagas meas super Cor tuum?* O afflictissimum COR MARIÆ, quomodo possibile fuit, quin in mille partes profcindereris? O quàm triste spectaculum! ô grave **CORDIS** martyrium! verè Regina Martyrum, leve enim fuit, quidquid omnes

Exod. 9. 22.

Gen. 1. 9.

omnes Martyres passi sunt, si MARIÆ cruciatibus comparetur, hic enim verificatum fuit illud: *Congregentur aque, quæ sub cælo sunt, in locum unum, & appareat arida, & factum est ita, congregatæ enim sunt æquæ in locum unum, qui propter aquarum congregationem appellatus est Mare.* Ita in animam & Cor dolorosissimæ Matris, velut in locum unum tempore passionis & mortis Christi omnes tribulationum aquæ & fluctus congregatæ sunt. O pelagus dolorum! adeò immensum, adeò profundum, quod non potest à creatura transvadari: *Quoniam intumuerant aquæ profundi torrentis, qui non potest transvadari.*

Ezech. 47. 5.

Doleamus igitur dilectissimi Fratres! cum hac doleantissima Matre nostra, ejusque mœstissimi Cordis dolores altiùs mentibus nostris imprimamus, hæc enim veri Filij & Clientis Mariani nota est cum tali actanta Matre sincero animo condolere, ac compati. O piensissima Domina! utinam tuus ille dolor ita in posterum inhæreat cordi meo, sicut inhæsit tuo; dolebo igitur non tam ob innumera delicta mea, quibus Filium tuum offendi, quàm & te ô Mater, ah quoties contristavi? Ignosce ô Domina! ego interemi dulcissimum Natum tuum, hinc reus sum mortis & gehennæ; non tamen despero, quia major est misericordia tua ô JESU, & tua pietas ô MARIA, quàm mea iniquitas; hinc ex animo, omniumque viscerum latitudine doleo; adju-

va me ô Mater misericordiæ, nec sine, ut æternum per-
eam, quem Filius tuus tanto sanguinis
pretio redemit, &c.

CON-